Atyám elhúnyt ~~szülői~~ szülői és testi kiirtatásai közt a szakszerű élettörténet irány-
elvein kidolgozva arra a kérdésre [illegible] vagyon-e valaki az a legjobb ítélő, melyről az
ember le ne tíztem soha, hogy megfelelhessen fotói rendeltetésének s hogy megnyert tökéletesítésével
lehetősége örökösyalamra fejét abban a változban állapodott meg a boltnak eszközeire: [illegible] és hogy a
jó szívben rejlik az egyetlen morzsa, melyet olyan vágyt követ a halandó az élet vándorutján
hogy ennek befogadásával igaz szeretet fájdalma örökösik emlékké fotóik mindenkor ~~kelletlen~~
akkorral a szív ömlenek a vándorúton. Aki nem fakadott életében könyeket más szemei-
ből s nem idézett fel fájdalmas sóhajt más keblából soha, de minden igyekezés ada inspirál
könyeket szárítson s más bánatát enyhítse, s aki így szívzhetett az élők arcából
[illegible] ~~hogy~~ annak legnagyobb díszt munka a szívtünk, hogy élettünk fájdalmát legnagyobb vedunk fi-
mellett igaz érdemeink csak azt szemlélte, hogy korszakban miatta soha senki szem nem nyo-
kodott, az szállítsa be kiadását e fotóban, amely halála fotói miatt egy könyeket mennek
s kiszáltól, de a szívektől fájdalmai. Szívt tölt el minket szárny szomorúsága, ezért díja szeretni
kebelét a vezetőj nagy fájdalma a te kopasztó mellett, F. K., most nekted valóban jó szived volt, te el-
mondhattad, hogy emberszeretet közt miattad nem szomorkodott senki soha. Jó szived napszára derített
fényt leányod életére azon szomorú években, midőn minél szülő kegyeset ~~[illegible]~~ bennet
találta fel a szülői szeretet szívének áldásait; jó szived szerzett vigasztalan boldogságot kitűnedett
kis szived nyitva éven át a legszeretetlenebb fotói ártatlan örömeivel árasztottál el; jó szivedből fakadt
azt az erős szálat, melyek szakszerű minden kegyeit örömte szeretettel fűzött hozzád; jó szived szeretett
meg szárnyaszegettek s igaz szeretetet a szívszakadtak legszélesebb körében; jó szived
volt élted szépsége, szívszivad vezére, örömeidnek forrása s fájdalmaidnak orvosa. Soha a szépszívű
szívszeretet nem szűnik meg állapítani a gondolkodás szétkelyét s nagy szívétek fokozatait a szívű szívű
hogy azzal, vagy szivével gondolkozik-e az ember, úgy szeretet szépszívű szívek
be szemünk a vele való érintkezés, mert a szivével gondolkozott s szívte volt azon szeretet-
nek szikrát gondolkodását a szívből kiszáló megnyő fényszigor szépítette meg. Ezért fájdalom-
mal szívszívünk szívt, szívt oly szívszívünk kell elveszítenünk.

Fenyvesi Károly szegény

szegény 1911. V. 4.

Ven/1/090